

Det er så også det, som hr. Poul Qvist Jørgensen har gjort. Slår ned på et eller andet og udlægger det på en anden måde, end det er ment, og det er så det, som hr. Poul Qvist Jørgensen hænger sin hat på: Derfor kan vi ikke støtte forslaget. At det så var søgt i den her sammenhæng for hr. Poul Qvist Jørgensens vedkommende, det er der ikke noget at gøre ved; det står for hans egen regning.

Men vi har så lyttet til, hvad der har været tidligere. Tidligere har Folketinget kritiseret Fremskridtspartiet: Det var alt for præcist et forslag. Eller det var alt for bredt et forslag. Det var alt for lidt argumenteret et forslag. Der var ikke bemærkninger nok til forslaget. Der var ikke lagt op til åbenhed i forslaget, osv. osv. Alle de ting har vi kocht sammen, og så har vi prøvet at lave et forslag her, hvor vi har lagt op til en samlet principiel debat om, hvilke midler og metoder vi er klar til at tage i brug for at sikre, at vore fængsler er flugtsikre.

Hvis vi skulle have lavet det som et præcist forslag, at sådan kunne vi godt tænke os det, ville det have været nødvendigt at lave 6-8 forskellige beslutningsforslag på de forskellige områder og sige: Sådan kunne vi godt tænke os det. Og så argumenteret for hver enkelt del f.eks. på narkotikaen, på forskellige sikkerhedsforanstaltninger inde i fængslerne osv.

Det ville det have krævet. Og det var også det, der skulle til, hvis hvert enkelt element i forslaget skulle have haft den opmærksomhed, som det fortjener, og således at debatten her i Folketinget havde været tilstrækkelig til, at man kunne belyse det enkelte element i forslaget.

Men meningen var jo netop, at vi ikke skulle tage den store diskussion om enkelthederne i forslaget i Folketingssalen, men at vi kunne gøre det bagefter, at vi sammen med ministeren og ordførerne for partierne kunne blive enige om, hvor langt vi er i Danmark med den danske holdning til forskellige ting, hvor langt er vi villige til at gå. I dag skulle det kun være en principiel debat om, hvorvidt man er villig til at diskutere det. Det har så altså været lidt svært at holde fast i, men o.k.

Det, vi lægger op til, er, at man laver en forsøgsordning i et enkelt fængsel, og det fængsel skal være et lukket fængsel; det skal være med henblik på de personer, som i forvejen ville være placeret i et lukket fængsel, for netop om de fængsler må vi kunne sige, at de skal være flugtsikre. Vi må også kunne sige, at de skal være narkotikafrie, og også fordi det er dér, det er muligt at gennemføre tankerne og ideerne.

Fremskridtspartiet havde så et ønske om, at Folketinget ville lægge sig fast på, hvilke midler man var indstillet på at bruge, og at vi afviklede forsøget ud fra, hvad vi kunne nå til enighed om. Så kunne man efterfølgende evaluere og gøre op: Var det tilstrækkeligt til, at vi er tilfredse, eller vil man måske stramme yderligere op?

I dag er det jo sådan, at det er justitsministeren, der bestemmer, hvad der skal til. Det er justitsministeren, der har fået denne pose penge i forbindelse med finansloven, og det er ministeren, der ligesom går foran og bestemmer, i hvilke fængsler sikkerheden skal skærpes. Man kunne så sige, at hr. Bjørn Westh som justitsminister sikkert er udmærket kompetent til at finde ud af, hvilke fængsler man skal bruge penge i; men problemet er jo, at ministeren ikke kan lave sikkerhed i fængslerne ud fra nogle principielle holdninger om, hvad justitsministeren godt kunne tænke sig, men må gøre det ud fra, hvor mange penge han har til rådighed. Derfor må vi tage det fra en ende af og bruge pengene dér, hvor det er mest nødvendigt.

Det, der er lidt synd, er, at sikkerheden i de danske fængsler ikke er et spørgsmål om, hvad Folketinget eller ministeren godt kunne tænke sig, men et spørgsmål om, hvor mange penge der er til rådighed, og den debat kunne jeg godt tænke mig at få vendt om. Jeg kunne godt tænke mig, at man havde nogle principielle holdninger til, hvilke midler og metoder vi vil tage i anvendelse, og så efterfølgende fandt pengene til at gennemføre det, som vi gerne vil.

Det var det, som jeg godt kunne tænke mig, og det var det, som jeg havde lagt op til med forslaget her, og det har det altså ligget lidt tungt med. Tilbage er så kun, at jeg må lave disse 6-8 konkrete forslag, og så må vi tage det punkt for punkt, så vi for hvert enkelt punkt får den debat, som det fortjener.

Justitsministeren (Bjørn Westh):

Jeg forstår egentlig ikke helt hr. Tom Behnkes reaktion. Sidste år arrangerede vi en tur til det jyske, hvor vi bl.a. besøgte Horsens Statsfængsel og Pension Lyng, og vi havde om aftenen på Skarrildhus en god, bred debat om de her forhold.

På baggrund af de drøftelser, hvor alle Folketingets partier deltog, udarbejdede jeg en handlingsplan for kriminalforsorgen, som jeg – så vidt jeg husker – sendte til Folketingets udvalg i juni 1995. Det var en handlingsplan, der først blev lagt frem til åben debat, hvorefter der kom